

دوست تو کسی است که هرگاه کلمه حق از تو بشنود، خشمناک نشود.

www.mandegardaily.com

سال هشتم شماره ۱۸۴۵ شنبه ۳۰ مرداد ۱۳۹۵ ۱۶ ذوالقعدة الحرام ۱۴۳۷ ۲۰ اگست ۲۰۱۶

ماندگار

روزنامه صبح افغانستان

چاپ همزمان: کابل - هرات

پخش همزمان:

بلخ
پروان
پنجشیر
میدان وردگ
و کاپیسا

Azizi Bank Master Card

f in t You www.azizibank.af 1515

د اجرائیه ریاست دوهم مرستیال: سیاسی بحران به امنیتی او اقتصادی بحران خو برابره کړي

د افغانستان حکومت د اجرائیه ریاست دوهم مرستیال وایي، که په هېواد کې سیاسي بحران راشي، امنیتی او اقتصادي بحران به خو برابره زیات کړي.

محمد محقق د جمعي په ورځ په کابل کې د ملگرو ملتونو د شبیه سازي په دوهم کنفرانس کې پرته له دې چې د کوم کس نوم یاد کړي وویل، هغوی چې وایي، په یوازیتوب به پر مخ ولاړ شي، دا سمه نه ده.

د اجرائیه ریاست دوهم مرستیال وویل، که دولت تجزیه شي، امنیتی ځواکونه به د ترورېزم پر وړاندې جگړه ونه شي کړای.

ښاغلي محقق زیاته کړه:

"اقتصاد، امنیتی وضعیت خراب او سراسري مات گود دی او که د دې ترڅنګ سیاسي بحران هم رامنځته شي، دا به یو مصیبت وي. دا مسئله به د خلکو ملا ماته کړي. که په حکومت کې یوه تجزیه رامنځته کېږي، بیا د عسکر او صاحب منصب لاس کارنه کوي چې له ترورېزم سره وځنګېږي. که دا وضعیت یې ښه کړو نو ښه ده او که چا مشوره ورکړه چې نه موږ په یو اړخیزه توګه پر مخ ځو او په دې توګه یې پیل کړه، نو پیل به یې هم په هماغه شان او سقوط به یې هم هماغه وي."

ښاغلي محقق دا خبرې په داسې حال کې کوي چې په دې وروستیو کې اجرائیه رئیس او جمهور رئیس ترمنځ په ځینو مسألو کې د اختلافونو خبرونه خپاره شوي دي.

اجرائیه رئیس عبدالله عبدالله د چهارشنبې په ورځ له جمهور رئیس اشرف غني سره په لیدنه کې خپل اختلافي نظریات او وړاندیزونه جمهور رئیس ته بیان کړي دي.

اجرائیه ریاست ویلي په پام کې ده چې د دواړو مشرانو په دوهمه لیدنه کې جمهور رئیس هم خپل نظریات وړاندې او نتیجه به یې د دوی په درېیمه ناسته کې معلومه شي.

اجرائیه رئیس شواخوا ۱۰ ورځې دمخه اعتراض وکړ چې جمهور رئیس له تېرو درېیو میاشتو را په دیخوا له ده سره یو ځل هم خبرې نه دي کړي او جمهور رئیس یې د ملي یووالي د حکومت د تفاهم لیک د موادو پر نه عملي کولو تورن کړ.

بل خوا جمهوري ریاست د اجرائیه رئیس عبدالله عبدالله څرګندونې د حکومتولۍ له موازینو خلافې ګڼي دي.

په ورته وخت کې ځینې کارپوهان وایي، د ډېرو بحرانونو د رامنځته کېدو لامل، داخلي اختلاف وي.

د دې کارپوهان له ډلې جاوید کوهستاني ازادي راډیو ته وویل، د اختلافاتو دوام کولای شي منفي پایلې رامنځته کړي.

ښاغلي کوهستاني زیاته کړه:

"که د یو سیاسي نظام دننه اجماع نه وي، بحران په کې جوړېږي او د بحران دوام د خلکو پر ژوند ناوړه اثر پرې باسي. د افغانانو مهاجرتونه، په هېواد کې د پاکستان څرګندې لاسوهنې، د طالبانو او لشکرطیبه حملې په حکومت کې د همغږۍ د نشتوالی زبړندې دي."

همدارنګه ځینې د نظر خاوندان وایي، د حکومت د مشرانو ترمنځ اختلاف کولای شي چې تر یوه حده د بحران د رامنځته کېدو سبب شي. دوی تاکید کوي چې دا اختلافونه باید د خبرو اترو له لارې اوار شي.

د دې کارپوهان له ډلې بشیر هاتف ازادي راډیو ته وویل، که دا اختلافات دوام وکړي، خود غرضه کړي. به ځینې د نظام په کمزوري کولو کې کار واخلي.

عبدالله به غني چه گفت؟

ترفیعات ناعادلانه در نیروهای امنیتی

ارگ در حال عقب نشینی؟

وزارت معارف به طرفهای درگیر جنگ:
از مکاتب به حیث
سنگر استفاده نکند

تجدید تعهد برای دفاع از آزادی

رئیس ستاد ارتش:
حلقات استخباراتی در تلاش براندازی حکومت اند

قدم اول و آخر ما حمایت از نیروهای دفاعی و امنیتی کشور است. در ارتش و پولیس ملی، تنها یک سیاست وجود دارد و آن وحدت ملی و سیاست ملی است؛ هر سرباز افغانستان در صفوف نیروهای امنیتی و دفاعی از تمام شهروندان افغانستان فارغ از قومیت نمایندگی می کند.

رئیس جمهور محمد اشرف غنی در ادامه تاکید کرد، در کنفرانس ورسا کشورهای دنیا یکبار دیگر حمایت جانی و مالی خود از افغانستان را اعلام کردند

کرباسی سنگستانی

سخن ماندگار

ارگ در حال عقب نشینی؟

سرانجام دیدار رییس جمهوری و رییس اجرایی دولت وحدت ملی پس از بروز اختلافات میان ارگ ریاست جمهوری و قصر سپیدار، در روز چهارشنبه هفته گذشته انجام شد. این دیدار که به دنبال میانجی‌گری‌های بسیاری به واقعیت پیوست، هنوز به اختلافات موجود میان دو شریک قدرت در کشور پایان نداده، ولی راه را برای این منظور هموار کرده است.

قرار است که در روزهای آینده بازم میان رییس جمهوری و رییس اجرایی دیدارهای بیشتری برای حل اختلافات و رسیدن به یک راه حل قابل قبول صورت گیرد. بر اساس آنچه که ارگ ریاست جمهوری می‌گوید، این دیدار در فضای صمیمانه صورت گرفته و رییس جمهوری به سخنان رییس اجرایی به دقت گوش داده و وعده سپرده که به زودی موضع خود را در خصوص پیشنهادهای دکتر عبدالله اعلام خواهد کرد.

هرچند هنوز به صورت دقیق کسی نمی‌داند که در این نشست میان دو جناح قدرت در کشور چه گذشته، اما برخی منابع در تیم اصلاحات و همکاری می‌گویند که دکتر عبدالله همان پیشنهادهایی را مطرح کرده که پیش از این در سخنرانی‌های خود بر آنها تأکید ورزیده بود. بر این اساس، خواست ریاست اجرایی از رییس جمهوری به عنوان بخشی از دولت وحدت ملی، توجه به مفاد توافق‌نامه سیاسی و اجرای دقیق آن است.

به باور این تحلیل‌گران، عدم توجه به مفاد توافق‌نامه سیاسی، کشور را به سمت بحران امنیتی و سیاسی برده است. به گفته این تحلیل‌گران، اگر توافق‌نامه سیاسی به درستی در کشور دنبال می‌شد، امروز گروه‌های افراطی و تمامیت‌خواه چنین با قدرت در ولایات و شهرهای کشور ظاهر نمی‌شدند. جنگ‌های موجود در شمال و جنوب کشور، اگر عوامل خاص خود را هم دارد، ولی یکی از عوامل اصلی آن، بی‌توجهی به توافق‌نامه سیاسی است که باعث شده انگیزه و همکاری مشترک میان اقشار مختلف جامعه خدشه‌دار شود.

رییس جمهور غنی دو روز پس از دیدار با رییس اجرایی در مراسم بزرگداشت ۲۸ اسد، روز واپس‌گیری استقلال افغانستان، یک بار دیگر به گونه تعمدی تأکید ورزید که او «رییس‌جمهوری منتخب» و «سرقوماندان نیروهای امنیتی» کشور است. این سخنان شاید در ظاهر بی‌خطر به نظر برسد، ولی می‌تواند کل معادله قدرت در کشور را تغییر دهد. از این‌گونه سخنان می‌توان برداشت‌های متفاوتی کرد و از جمله این‌که ریاست جمهوری هنوز آماده پذیرش توافق‌نامه سیاسی به عنوان اصلی‌ترین سند مشروعیت دولت وحدت ملی نیست.

این مسأله به شکلی در اظهارات و گفته‌های نزدیکان رییس‌جمهوری پنهان است و چنین برمی‌آید که آقای غنی می‌خواهد با ترغیب، مشکل حقوقی مشروعیت سیاسی را حل کند. در حالی که قضیه کاملاً خلاف آن است و دولت وحدت ملی محصول و برآیند توافق‌نامه سیاسی است و اگر این دولت و رهبران آن مشروعیتی دارند، آن مشروعیت نیز از امضای توافق‌نامه سیاسی حاصل شده است.

در حال حاضر گمان می‌رود که آقای غنی فکر می‌کند با بی‌اعتبار ساختن توافق‌نامه سیاسی، می‌تواند کل قدرت سیاسی در کشور را تصاحب کند. درحالی‌که برخی‌ها منتظر چنین اشتباهی از سوی رییس‌جمهوری‌اند تا خودش را نیز از اقتدار سیاسی ساقط سازند. زیرا به محض این‌که اعتبار توافق‌نامه سیاسی زیر سوال برود، گروه‌های دیگری که منتظر فرصت اند، وارد میدان می‌شوند و آن‌گاه با توسل به توافق‌نامه سیاسی، مشروعیت سیاسی رییس‌جمهوری را نیز با سوال روبه‌رو می‌کنند.

آقای غنی اگر گمان کرده که می‌تواند به‌توانی در افغانستان قدرت سیاسی را تصاحب کند، کاملاً در اشتباه است؛ او عملاً با ساقط کردن توافق‌نامه سیاسی، کلک خود را هم خواهد کند. چنان‌که می‌بینیم با بالا گرفتن تضادها میان ریاست اجرایی و ریاست جمهوری، چگونه عده‌یی براین امر تأکید می‌ورزند که به دلیل عدم اجرای توافق‌نامه سیاسی، عمر این دولت عملاً به پایان رسیده است.

رییس‌جمهوری هیچ راه دیگری در برابر خود به‌جز اجرای توافق‌نامه سیاسی ندارد. اجرای توافق‌نامه سیاسی نه تنها به مشکل قدرت در کشور پایان می‌دهد، بل تبعات دیگری نیز در پی دارد که می‌تواند برای آینده کشور ارزشمند باشد. اجرایی کردن توافق‌نامه سیاسی، عملاً در امنیت و اقتصاد کشور تأثیر می‌گذارد و می‌تواند جلوی بسیاری از بحران‌های خرد و بزرگ فعلی را بگیرد.

تمامیت‌خواهی اما به هیچ صورت نمی‌تواند راه‌حل مشکلات کشور باشد، این تجربه در زمان آقای کرزی به دست آمد و نشان داد که چگونه تمامیت‌خواهی می‌تواند جامعه را به سوی انقطاب و گسست سوق دهد. در حال حاضر، آنچه که برای افغانستان و مردم آن اهمیت دارد، حل مشکلات امنیتی و اقتصادی کشور است که به شدت باعث نگرانی عمومی شده است.

برای مردم افغانستان سخت است که پس از تحمل سال‌ها حاکمیت نوع کرزی، یک بار دیگر به آن تجربه برگردند و به همان وضعیتی دچار شوند که فقط یک گروه کوچک، تصمیم‌گیرنده اصلی در مسایل عمده کشوری باشد.

عدالت اجتماعی

از زندان بگرام تا میدان جنگ

می‌گیرند. و این یعنی عمق فاجعه! بنابراین پیشنهاد ما به رییس دولت وحدت ملی که فرمانده کل قوای مسلح کشور است و نیز به رییس اجرایی که شریک بلامنازع او در قدرت می‌باشد این است که نظری ژرف به نهادهای امنیتی کشور بیندازند و میزان تلفات در این نهادها را از لحاظ قومی به گونه درست بررسی کنند. مسلماً ما در این شرایط دشوار نیاز داریم که ارتش و پولیس ملی و امنیت ملی کشور، به معنای واقعی کلمه «ملی» شوند و این مأمول جز با حذف و طرد حلقهات قوم‌گرا در ساختار ارگان‌های امنیتی ممکن نیست. تبعیض و تعصب قومی در نهادهای امنیتی بیداد می‌کند و این چیزی نیست که بتوان آن را انکار کرد. سکوت و لاپوشانی این واقعیت تلخ، هرگز به سود کشور، مردم و فردای مملکت نیست. باید با این مسأله به شکل قاطع و بنیادی برخورد شود.

اگر نظری به نام و نشان شهدای ارتش و پولیس بیندازیم و باز نظری به جدول اسامی افرادی که در میدان‌های جنگ در جنوب و شمال سینه سپرده کرده اند، به وضوح درمی‌یابیم که از برخی ولایت‌ها حتا یک سرباز هم در میدان جنگ و شهادت اشتراک ندارد. این یعنی اضافه‌ستانی از برخی و ارفاق با برخی دیگر. با این حساب، صورت درست مسأله این می‌تواند باشد که سران دولت به طرد فساد قومی و اقتصادی از نهادهای امنیتی و تطبیق مفهوم عدالت اجتماعی در میدان‌های جنگ همت گمارد. در گذشته همواره زیر نام «ملی‌سازی»، تیشه به ریشه نهادهای امنیتی زده شده و تروریستان به راحتی وارد نهادهای امنیتی شده‌اند. اکنون وقت آن رسیده که ملی‌سازی به معنای واقعی کلمه تحقق یابد. یعنی توازن قومی در شمار جذب افراد به ارگان‌های امنیتی، توازن قومی در گزینش فرماندهان نظامی و نیز توازن قومی در میدان جان‌بازی و جان‌فشانی رعایت گردد و خون همه همرنگ و همسنگ تلقی گردد!

در میدان‌های جنگ و گیرم‌اندن‌شان در محاصره‌های چندین‌روزه، همه و همه در دایره نگاه‌های قومی در کشور قابل تفسیر اند. اما هیچ‌گاه نه وزارت دفاع و نه هم وزارت داخله کشور و نه هم امنیت ملی پاسخی به این مسایل و وقایع نداده‌اند. از جانب دیگر، مثل روز روشن است که ترکیب قومی در اداره‌های امنیتی کشور چنان ناعادلانه است که میدان جنگ به بیچاره‌گان می‌رسد و اقتدار و فرماندهی به از ما بهتران. مسلماً تا زمانی که به این تبعیض‌ها خاتمه داده نشود و این نوع نگاه‌های غیرانسانی در نهادهای امنیتی کشور خنثا نگردد و دفاع از وطن و وظیفه تک تک فرزندان کشور شمرده نشود و همه اقوام در آن سهم مساوی نداشته باشند، نهادهای امنیتی ما با مشکلات مواجه می‌شوند و سربازان در خطوط نبرد محاصره و قربانی می‌شوند.

در چند سال پسین می‌بینیم و می‌شنویم که عمده‌ترین علت تلفات نیروهای مسلح کشور، نرسیدن امکانات به موقع به سربازان است و این هم دلیلی بسیار واضح دارد و آن این‌که: سربازان از جانب بلندپایه‌گان‌شان درست حمایت نمی‌شوند و این عدم حمایت نیز دو دلیل دارد؛ یکی فساد فراوان مالی و دیگری علایق و تعصبات قومی.

سندهایی زیادی وجود دارند که عده‌یی از مقامات امنیتی در مدت بسیار کوتاه، مالک چندین قصر و تجارت‌خانه شده‌اند. این یعنی این‌که میدان‌های جنگ برای آن‌ها به جاده ثروت تبدیل شده است.

اما درباره علت دوم (ملاحظات قومی) باید گفت که متأسفانه برخی از مقامات عالی نظامی و فرماندهان جنگ، نسبت به دشمن (طالبان) علاقه قومی نشان می‌دهند و طالب را برادر و همخون خود می‌پندارند و نسبت به سربازان خارج از دایره قومی مورد علاقه خویش، نگاه خصمانه دارند. حتا برخی‌ها بر اساس چشم‌دیدهای‌شان از میدان‌های جنگ، به تصفیه‌های قومی‌یی اشاره می‌کنند که بر اثر تباخی دشمن و مقامات طالب‌دوست رنگ واقعیت به خود

در ولایت من هر ماه به شکل عادی جنازه بیست تا سی تن را می‌آورند و بر آن نماز می‌گزارند. گاهی هم در روز چندین جسد به همین ولایت فرستاده می‌شود که دفن شوند. در این شب و روزها می‌بینیم که عکس‌هایی از جوانان کشور با آه ناله خانواده‌های‌شان به نشر می‌رسد و نوشته می‌شود که فاتحه عزیزشان فردا یا امروز است و یا این‌که گفته می‌شود او در فلان منطقه در برابر طالبان به شهادت رسیده است. از جانب دیگر، تنها عکس‌های منتشرشده در صفحات فیس‌بوک، رقم کشته‌شده‌گان را نشان نمی‌دهد. زیرا فقط بخش اندکی از تلفات انسانی ما، این‌گونه بازتاب می‌یابد. نهادهای دولتی، همواره رقم کشته‌شده‌گان و زخمی‌ها را تقسیم چند کرده، اعلان می‌کنند و گاهی هم اعلان نمی‌کنند. این نشان می‌دهد که میزان تلفات در نهادهای امنیتی کشور، هم بالاست و هم نوعیت آن به شدت سوال‌برانگیز!

یادم هست زمانی رییس‌جمهور غنی گفته بود که در زندان بگرام عدالت اجتماعی مراعات نشده است و باید از هر قوم به شکل مساوی در زندان بگرام باشد. یعنی تنها یک قوم نباید وارد زندان بگرام شود. اما حالا آمار و ارقام تلفات در خطوط جبهه نشان می‌دهد که به‌راستی عدالت در خطوط جنگ برقرار نیست. این نشان می‌دهد که چه کسانی برای دفاع از وطن جان می‌دهند و چه کسانی روی خون آنان عیش می‌کنند. همچنین این نکته را نیز واضح می‌سازد که گاه‌گاهی بلند رفتن تلفات نیروهای نظامی کشور در میادین جنگ به‌خصوص در سنگ‌های‌شان، ریشه در نگاه‌های قومی و زبانی دارد.

امروزه اگر یک آمارگیری درست‌وحسابی از رزمندگان میدان‌های نبرد داشته باشیم، درمی‌یابیم که برخی‌ها اصلاً در خطوط نبرد حضور ندارند و یا اصلاً در سطح آنانی که باید بجنگند نیستند؛ بلکه فقط در مقام‌های بالا تکیه زده‌ند. بی‌اعتمادی و هراس در صفوف سربازان و در مواردی، نرسیدن کمک‌های به‌موقع به آن‌ها

ابوبکر صدیق

وزارت معارف به طرف‌های درگیر جنگ:

از مکاتب به حیث سنگر استفاده نکنید

دیدبان حقوق بشر که مقرر آن در نیویارک است با نشر گزارشی تحت عنوان، «تعلیم و تربیت در خط اول جنگ» گفته است که در ولایت بغلان از مکاتب به عنوان سنگر نظامی استفاده می‌شود.

این گزارش که در گفت‌وگو با بیش از ۲۰ تن از مدیران مکاتب، استادان، کارمندان اداری و خانواده‌هایی متأثر از جنگ بغلان، تهیه شده است. می‌گوید، مکاتب که در سراسر افغانستان به طور چشمگیری در خط اول جنگ‌ها قرار می‌گیرند که زندگی دانش آموزان در این مکاتب به خطر می‌افتد.

در همین حال، مسوولان در وزارت آموزش و پرورش می‌گویند که در برخی موارد، از مکاتب به عنوان سنگر جنگ استفاده می‌شود؛ اما این وزارت طی مکتوب رسمی از وزارتخانه‌های دفاع و داخله خواسته است که از مکاتب به عنوان سنگر جنگ استفاده نکنند.

مجیب مهرداد، سخنگوی وزارت آموزش و پرورش در مصاحبه با روزنامه ماندگار می‌گوید: در برخی ولایت مکاتب به عنوان مرکز جنگ از طرف نیروهای امنیتی و گروه طالبان استفاده می‌شد و ولایات در حال جنگ امکان اتفاق چنین کار وجود دارد؛ اما وزارت آموزش و پرورش طی مکتوب رسمی از وزارتخانه‌های دفاع و داخله خواسته است که از مکاتب استفاده نظامی نکنند.

آقای مهرداد هر چند از موارد تازه استفاده از مکاتب به عنوان سنگر جنگ اظهار بی‌خبری کرد؛ اما افزود که وزارت آموزش و پرورش از گروه‌های مخالف مسلح خواسته که مکاتب را مورد حمله قرار ندهند و از این مکان به عنوان سنگر جنگ استفاده نکنند. زیرا ضرر آن متوجه کودکان همه اقصاء جامعه است.

به گفته او، در ولایاتی که جنگ جریان دارد، مکاتب آسیب پذیراند و از مکاتب به عنوان سنگر جنگ استفاده می‌شود که قابل نگرانی است.

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش گفت که امکان دارد در ولایات بغلان، هلمند و ... که در حال حاضر جنگ جریان دارند از مکاتب به عنوان سنگر جنگ استفاده شود.

این در حالی است که سازمان دیدبان حقوق بشر که مقرر آن در نیویارک است، در تازه‌ترین گزارشی که در گفت‌وگو با بیش از ۲۰ تن از مدیران مکاتب، استادان، کارمندان اداری و خانواده‌هایی متأثر از جنگ بغلان، تهیه شده است. می‌گوید، مکاتب در سراسر افغانستان به طور چشمگیری در خط اول جنگ‌ها قرار می‌گیرند که زندگی شاگردان در این مکاتب

به خطر می‌افتد. بر اساس این گزارش، در برخی موارد، نگرانی‌های جدی وجود دارد که با استفاده نیروهای دولتی افغانستان از ساختمان مکاتب، این مکاتب مورد هدف حمله نیروی مخالف قرار بگیرد و هدف گرفتن مکاتب سبب می‌شود که شاگردان از تعلیم و تربیه باز بمانند. در بخشی از این گزارش از یک مکتب متوسطه در قریه پوستک‌بازار ولایت بغلان نام برده شده است که در سال ۲۰۱۰ میلادی نظامیان افغانستان مستقر بوده‌اند و از سوی طالبان هدف حمله قرار گرفته و هفت پولیس در یکی

تفنگ بالای طالبان که در داخل این مکتب جا گرفته بودند، حمله کردند که در نتیجه، طالبان از محل فرار کردند؛ ولی تعمیر مکتب کاملاً ویران شده است.

گزارش به نقل از خانم پاتریشیا گوسمن، پژوهشگر ارشد سازمان دیدبان حقوق بشر می‌گوید که روند تعلیم و تربیت کودکان افغانستان نه تنها از سوی طالبان، بلکه از طرف نیروهای امنیتی افغانستان نیز که در داخل مکاتب موضع می‌گیرند با خطر مواجه می‌شود.

اطفال توسط نیروهایی که قرار است از جان آن‌ها محافظت کنند، در معرض خطر قرار داده می‌شوند.

خانم گوسمن تأکید کرده است تا زمانی که از مکاتب برای مقاصد نظامی استفاده شود و خطر حمله بر مکاتب وجود داشته باشد، دستاوردهای یک دهه گذشته افغانستان در بازسازی نظام آموزشی این کشور و افزایش فرصت‌های تعلیمی برای دختران، در معرض خطر قرار خواهد داشت.

سازمان دیدبان حقوق بشر از دولت افغانستان به صورت جدی خواسته است که نیروهای امنیتی خود را از مکاتب بیرون کند و اقدامات فوری لازم را برای توقف روند استفاده از مکاتب برای مقاصد نظامی انجام دهد.

از سویی دیگر، وزارت دفاع افغانستان تصرف موقتی مکاتب را در جریان جنگ رد نمی‌کند. دولت وزیری سخنگوی وزارت دفاع افغانستان به رسانه‌ها گفته است که پیش از این نیز چنین گزارشی نشر شده بود و این وزارت مورد آن بررسی بی‌ااحام داده است.

او گفت که در مناطقی امنیت می‌باشد مکاتب فعال است و دانش آموزان به مکتب می‌روند و مکتب مورد استفاده نظامی قرار نگرفته است. آقای وزیر افزود، جاهایی که مخالفان مسلح مستقر بوده‌اند و نیروهای اردوی ملی عملیات داشته اند؛ ممکن مکاتب برای یک ساعت یا

یک دو روز مورد استفاده نظامی قرار گرفته باشد؛ اما در مناطق امن، هیچ‌گاهی از مکاتب استفاده نظامی نشده است.

این در حالی است که بر اساس ارقام وزارت آموزش و پرورش در افغانستان نه و نیم میلیون تن دانش آموز مصروف درس اند که ۳۹ - ۴۰ درصد آن را دختران تشکیل می‌دهند؛ اما در اواخر سال ۱۳۹۴ خورشیدی، ۷۰۰ مکتب در سراسر افغانستان به روی دانش آموزان بسته بوده است که با شدت گرفتن جنگ در ولایات هلمند، بغلان، کندز، ننگرهار، لغمان، فاریاب، جوزجان و برخی مناطق دیگر، ممکن شمار مکاتب مسدود افزایش یافته باشد.

ترفیعات ناعادلانه

در نیروهای امنیتی

جنرال امرخیل را از افسران خوش‌نام در سطح کشور می‌خواند و می‌گوید، وزارت امور داخله در توزیع امکانات و امتیازها از دقت کار نمی‌گیرد.

آقای نوروز از مسوولان هر سه نهاد امنیتی می‌خواهد که افسران غیروابسته و بی‌طرف را مورد بی‌لطفی قرار ندهند تا به دلسردی و ناراضی‌تی فرماندهان نظامی از دولت افزوده نشود.

خواستیم دیدگاه وزارت امور داخله را در مورد انتقادهای فرمانده پولیس غزنی داشته باشیم، اما نجیب‌الله دانش، معاون سخنگوی این وزارت نخواست در زمینه صحبت کند.

جنرال امرخیل از مخالفان آشتی‌ناپذیر طالبان به شمار می‌رود و همواره از پاکستان به عنوان کشور حامی تروریسم یاد می‌کند. او باری به زیردستانش دستور داده بود که طالبان را در میدان‌های نبرد زنده دستگیر نکنند.

آقای امرخیل سال گذشته زمانی به عنوان فرمانده پولیس غزنی گماشته شد که صدها باشندۀ این ولایت به دلیل نگرانی‌های امنیتی به کابل و شماری از مناطق دیگر پناه برده بودند.

اما حالا شهروندان غزنی به این باور اند که امسال از چندین حمله انتحاری و ترور افراد در داخل شهر جلوگیری شده و در کل تهدیدهای امنیتی در مرکز این ولایت کاهش یافته است.

روابط تنظیمی و سیاسی و در بدل پرداخت پول صورت می‌گیرد.

ریاست جمهوری در روز ۲۸ اسد، به مناسبت ۹۷مین سالروز استقلال کشور، به وزیران دفاع و داخله رتبه سترجنرالی داد و ده‌ها نظامی دیگر در پایتخت و سایر ولایات‌ها نیز مدال گرفتند. آقای امرخیل می‌گوید، به شمول او کسانی هستند که در ۱۵ سال گذشته روی ترفیع را ندیده اند، اما شماری از افراد در یک سال دو ترفیع جنرالی گرفته‌اند. به گفته او، «بی‌عدالتی‌ها» از چشم افسران بی‌واسطه پنهان نیست و هرگز از یادو خاطرۀ آنان نخواهد رفت.

در حالی که رهبران حکومت و شخص رییس جمهور غنی بارها بر غیرسیاسی‌سازی نیروهای امنیتی تأکید کرده اند، جنرال امرخیل نوشته است که «وزارت امور داخله، شورای امنیت و ریاست جمهوری نیروهای امنیتی را سیاسی ساخته اند».

حمیدالله نوروز، رییس شورای ولایتی غزنی،

ترفیعات و تقرری‌های اخیر در وزارت امور داخله انتقاد کرده و گفته است، این کار براساس

جنرال امین‌الله امرخیل، فرمانده پولیس غزنی در نامه‌یی که به رسانه‌ها فرستاده است، از

گفتاری در مرزهای معرفت‌شناسی

گراند بارتلی

برگردان: زیور سعیدی انارکی

معرفت‌شناسی بنیان فلسفه است که حتا مباحث خود فلسفه را نیز می‌کاود. معنای لغوی معرفت‌شناسی (برگرفته از ریشه یونانی episteme به معنی "شناخت"، "باور" یا در بعضی حلقه‌ها "ایمان و عقیده")، "مطالعه شناخت" است. پرسش این حوزه آن است که "چه‌گونه می‌توانیم از چیزی مطمئن باشیم؟"

رنه دکارت (René Descartes) این پرسش را به بنیادی‌ترین شکلش پرسید، یعنی به صورت ذیل: با این فرض که شیطانی خبیث قصد گمراهی ما را در مورد هر چیزی دارد، چه‌گونه می‌توانیم این نکته را بگوییم؟ اگر نمی‌توانیم، از کجا می‌دانیم که چنین شیطانی واقعا وجود ندارد؟ با عمومیت کمتر، پیش از آن‌که بتوانید بگویید چیزی را "چه‌گونه" می‌شناسید، با چه استنادی می‌توانید ادعا کنید که آن را می‌شناسید؟ از این رو به‌سادگی می‌توان دریافت که معرفت‌شناسی شالوده علم، فلسفه، دین و بسیاری از حوزه‌های فعالیت انسان را تشکیل می‌دهد. اما ممکن است راه‌های شناخت از حیثیه‌ی به حیثیه دیگر متفاوت باشد.

از کجا می‌دانیم که یک نظریه چه هنگام اعتبار علمی دارد؟ در این‌جا آن‌چه می‌خواهیم بدانیم آن است که آیا این نظریه در چارچوب مرزهایش، توصیفی صحیح از جهان است. روش‌شناسی علم، مقایسه نظریه با موضوع آن، سپس پالودن نظریه در حد لزوم است، تا تعریفی سازگار با آن‌چه مشاهده می‌شود به‌دست آوریم. علم درباره جهان مشاهدات است. اصل تشخیص درستی در علم، چنین قابل بیان است: ما می‌دانیم که جهان مشاهدات به این شیوه رفتار می‌کند، زیرا به بهترین نحو (یعنی به گونه‌ی آرمانی یا مناقشه‌ناپذیر) در رفتار آن قابل مشاهده است.

برهان‌های ریاضی، مناسب ریاضی است. به منظور آشکارسازی الگویی عمومی برای شناخت، شاید بتوان فرایند کشف ریاضی را دوباره توصیف کرد، به گونه‌ی که این فرایند به عنوان تصویری برای مقایسه نظریه با موضوع آن نیز به کار رود. در این‌جا "بینه‌هایی" که ما را به نتیجه می‌رسانند، می‌توانند گام‌هایی به سمت آن تصور شوند. همین امر درباره

نمادگرایی منطقی (logical symbolism) نیز صدق می‌کند: بینه‌ها می‌توانند گام‌هایی در استدلال به حساب آیند. بنابراین بدیهی است که آن‌چه بینه به شمار می‌رود، ممکن است در قلمروهای متفاوت، متغیر باشد. (فلسفه کاملا منطقی محسوب نمی‌شود، زیرا به محض استفاده از علائم به عنوان زبان، معانی ممکن برای هر علامتی به صورت نمایی (exponentially) تکثیر می‌شوند. پتر ریکمن (Peter Rickman) چنین استدلال می‌کند که روان‌شناسی دقیقاً به همین دلیل علم نیست.)

آیا به جز بخش‌های مناقشه‌پذیر علم، ریاضی و منطق، می‌توان راه دیگری از اندیشیدن را دقیقاً "شناخت" به معنای دقیق کلمه - یعنی "فراهم آوردن اطمینان به حقیقت" - نامید؟ آیا راه‌هایی وجود دارد که بتوان در باب عقاید فلسفی، ادراکات عاطفی و تجربیات دینی نیز به درستی از شناخت سخن گفت؟ چرا/چرا که نه؟ (و کدام راه؟ کیل جونز (Kile Jones) از شکاف میان فلسفه تحلیلی و قاره‌یی در اندیشه و روش گزارش می‌دهد.) این سخن که برای مثال تجربه دینی به عنوان بینه پذیرفتنی نیست، مسلم فرض می‌گیرد که معنای "پذیرفتنی" روشن است. اما محقق باید هم‌چنین پرسد که چرا و چه نوع تجربه دینی پذیرفتنی است. چرا به این نوع تجربه اعتماد می‌کنیم؟ ادعای تزلزل‌ناپذیر شناخت نسبت به چیزی بدون خواست (یا توانایی) بیان چه‌گونه‌گی آن به صورتی پذیرفتنی، جنبه‌ی از جزم‌اندیشی (dogmatism) است که فیلسوفان را بیش از همه اغوا می‌کند. هسته مرکزی خرد، یعنی نیاز به فهم، مستلزم گشوده‌گی تمامی پرسش‌هاست، به ویژه در مورد این‌که چه‌گونه ادعاهای ایدیولوژیک شناخت موجه‌اند، زیرا این ادعاها لوازم چشم‌گیری دارند. اما فقدان تخیل شکاک ضرورتاً به منزله دریافت حقیقت نیست...

حتا اگر در حوزه‌های کمتر اثبات‌شدنی نتوانیم چیزی را داشته باشیم که شناخت دقیق - به معنای "اطمینان مناقشه‌ناپذیر" - است، آیا این پرسش که در چنین شرایطی چه چیزی را باور داشته باشیم، صرفاً به این پرسش تبدیل می‌شود که "باور به چه چیزی بیش از همه معقول است." این پرسش سوءظن دکارتی را برطرف نمی‌کند، اما شکاکیت تا این حد که ما نمی‌توانیم به

برهان‌های ریاضی، مناسب ریاضی است. به منظور آشکارسازی الگویی عمومی برای شناخت، شاید بتوان فرایند کشف ریاضی را دوباره توصیف کرد، به گونه‌ی که این فرایند به عنوان تصویری برای مقایسه نظریه با موضوع آن نیز به کار رود. در این‌جا "بینه‌هایی" که ما را به نتیجه می‌رسانند، می‌توانند گام‌هایی به سمت آن تصور شوند. همین امر درباره نمادگرایی منطقی (logical symbolism) نیز صدق می‌کند: بینه‌ها می‌توانند گام‌هایی در استدلال به حساب آیند. بنابراین بدیهی است که آن‌چه بینه به شمار می‌رود، ممکن است در قلمروهای متفاوت، متغیر باشد

چیزی اعتماد کنیم که نتوانیم به گونه‌ی مناقشه‌ناپذیر اثبات کنیم تنها عامل مفید در تعیین مرز یقین است. با این حال این امر که غالباً نمی‌توان دیدگاه‌های فلسفی را "اثبات کرد" (paradox)، یک تناقض‌نما یا دست‌کم معضل است. شما تنها می‌توانید بهترین دلایل را برای پشتیبانی از این دیدگاه‌ها ارایه دهید و این دلایل تنها دلایلی هستند که شما خود را برای پذیرش آماده می‌کنید... اگر مثبت‌اندیش باشیم، پذیرش خطاپذیری می‌تواند اثری سازنده بر هیجانات ناشی از تعصب داشته باشد. مطابق معمول، ادعاهای هر دینی تنها تا به آن‌جا موجه است که دلایل پذیرش آن‌ها موجه باشند. با این حال، پذیرش گسترده‌تر این حقیقت ممکن است فقط توجیه مطلق کنش‌هایی جاهلانه و وحشیانه به نام حقیقت را کاهش دهد.

ارزش یک فلسفه شناخت در همه ثمرات علوم نمایان است. بنابراین برخلاف تله ذهنی دکارت و با وجود همه کسانی که از پرسش‌گری هراس دارند - و می‌ترسند که دستگاه باورهای‌شان به واسطه پرسش‌های فراوان تحلیل رود - می‌توان رسالت معرفت‌شناسی را خیرخواهانه قلمداد کرد: این رسالت افزایش منابع، توان‌مندی‌ها و جزئیات معقول‌ترین باورهای‌مان با فراهم آوردن مستحکم‌ترین بنیادهای ممکن توجیه برای آن‌ها و شاید گشودن راه‌هایی نو برای شناخت است. استفاده از فهم معرفت‌شناختی که سنگ محک پژوهش‌های علمی است، به گام نهادن در غاری پنهان شباهت دارد. اگر راه‌های مناسب شناخت را در دیگر حوزه‌های تحقیق نیز بیابیم، چه کسی می‌داند که چه شناخت [افزون‌تری] ممکن است؟

منبع: www.philosophynow.org/is-sues/V8/The_Edge_of_Knowledge

قهوه

افرادی که قهوه بیشتر می‌نوشند، کم‌تر احتمال دارد به آلزایمر مبتلا شوند. بررسی‌ها نشان داده‌اند عادت به نوشیدن قهوه در درازمدت احتمال مرگ ناشی از بیماری‌های قلبی را کاهش می‌دهد. دانشمندان معتقدند ترکیب‌های موجود در قهوه می‌توانند در تولید داروهایی که برای درمان بیماری‌های قلبی و بی‌خوابی تجویز می‌شوند، مورد استفاده قرار گیرند. در قهوه بیش از ۱۰۰۰ ترکیب شناسایی شده‌اند که در میان آن‌ها ۱۹ ترکیب در قهوه بوده، خاصیت سرطان‌زایی دارند. برخی تحقیقات نشان داده‌اند نوشیدن زیاد قهوه باعث افزایش کلسترول خون می‌شود.

چای

بررسی‌ها نشان داده‌اند چای سبز، خطر ابتلا به سرطان مری را تا ۶۰ درصد کاهش می‌دهد. چای سبز از بروز چاقی پیش‌گیری می‌کند؛ زیرا مانع رشد سلول‌های چربی جدید می‌شود. آنتی‌اکسیدان‌های موجود در چای خاصیت ضدپیری دارند و احتمال بروز بیماری‌های قلبی، انواع سرطان‌ها و ابتلا به عفونت را پایین می‌آورند. چای سبز به دلیل ترموزنیک بودن، باعث کاهش بافت چربی می‌شود و این موضوع به دلیل وجود ترکیب‌های کافئینی است. نوشیدن چای داغ، خطر ابتلا به سرطان مری را به شدت افزایش می‌دهد.

واقعیت‌های قهوه

نوشیدن قهوه خطر ابتلا به نقرس را در آقایان بالای ۴۰ سال کاهش می‌دهد. نوشیدن قهوه احتمال ابتلا به دیابت [بیماری شکر] نوع ۲ را کاهش می‌دهد. مطالعه‌ی در دنمارک نشان داده است که نوشیدن ۸ فنجان قهوه در روز احتمال سقط را در خانم‌های باردار را بالا می‌برد. قهوه در برابر ابتلا به سرطان کبد و سیروز نقش حفاظتی دارد. قهوه به دلیل کافئینی که دارد اثر داروهای ضد درد را افزایش می‌دهد. قهوه خون‌رسانی به قلب را کم می‌کند. قهوه به‌شدت باعث تغییر رنگ دندان‌ها می‌شود. قهوه قدرت حافظه را به‌خصوص در دوران سالمندی تقویت می‌کند.

واقعیت‌های چای

چای دارای فلوئور است که به حفاظت از دندان‌ها کمک می‌کند. نوشیدن ۳ تا ۴ فنجان چای در روز احتمال بروز حمله قلبی را به‌شدت کاهش خواهد داد. چای از بروز دیابت نوع ۱ پیش‌گیری و شدت یافتن آن را کندتر می‌کند. سطح هورمون کورتیزول افرادی که ۴ بار در روز آن‌هم به مدت ۶ هفته چای سیاه می‌نوشند، در کم‌ترین حد است. چای می‌تواند از عود مجدد بیماری‌های قلبی و برخی سرطان‌ها جلوگیری کند. مردانی که بیش از ۱۰ فنجان چای سبز در روز می‌نوشند، کم‌تر به اختلال‌های کبدی مبتلا می‌شوند. چای ممکن است آفت‌کش داشته باشد مگر این‌که روی برچسب آن عنوان ارگانیک درج شده باشد. چای باعث افزایش آب بدن می‌شود برخلاف تصور عامه که معتقدند کافئین آن باعث کم‌آبی خواهد شد. با توجه به نتایج مطالعه‌ها، چای سبز نقش حفاظتی در برابر سرطان ریه دارد. اضافه کردن شیر به چای، خواص ضدسرطان آن را از میان خواهد برد. چای مقداری کافئین دارد که باعث ایجاد اضطراب می‌شود و فشار خون را بالا می‌برد. چای دارای تانن است که جذب آهن دریافتی را کم می‌کند و باعث بروز کم‌خونی می‌شود.

منبع: www.salamat.ir

میان چای و قهوه کدام را انتخاب می‌کنید؟

ادبیات تنهایی

مارپل دیگر کارگاهی که آگاتا کریستی خلق کرده، هر دو به نوعی تنها هستند. هم در شکل بودن و شخصیت‌شان و هم در زنده‌گی اجتماعی خود. هر چند که دستیارهایی هم دارند، اما این چیزی از تنهایی آن‌ها کم نمی‌کند. البته این گونه هم در درون مدرنیته و ادبیات مدرنیستی تعریف می‌شود و توسط بسیاری از نظریه‌پردازان و منتقدان ادبی و فرهنگی،

پس از به وجود آمدن مدرنیته و استقرار انسان‌محوری به عنوان پایه و اصل اساسی آن، فردگرایی به تقدیر تاریخی بشر تبدیل شد. این تغییرات هم‌زمان بود با انقلاب در همه چیز، از علم و سیاست گرفته تا ادبیات و هنر. به همین دلیل، با شکل‌گیری رمان جدید با اثر سترگ سروانتس، دن کیشوت، می‌توان تنهایی را به عنوان شرایط انسان جدید در این رمان دید.

دن کیشوت، خود انسانی تنها در میان تغییرات جامعه بود. او که دل‌بسته قهرمانی‌های رمانس‌ها بود، با همان هیأت و ذهن وارد جهانی شد که دیگر فضای آن نوع از ادبیات را بر نمی‌تافت و انسانی چنان دل‌بسته قهرمانی‌ها را مجنون می‌دید و تمسخر می‌کرد.

اثر دیگری را که می‌توان نام برد، ترسترام شنیدی است. شخصیت این رمان نوشته لارنس استرن، نجیب‌زاده‌یی است که به گفتن عقاید خود می‌پردازد و مدام با پراکنده‌گویی، داستان اصلی را عقب می‌اندازد.

از دیگر شخصیت‌های تاریخ ادبیات که می‌توان تنهایی را به شکلی عمیق و اثرگذار در او دید، آنا کارنیناست؛ زنی که به واسطه عشق عجیب و سودایی‌اش در جامعه پذیرفته نمی‌شود و با تنهایی دست‌وپنجه نرم می‌کند. این رمان نوشته تولستوی در وصف شرایط عجیب آنکارینا، آن‌قدر دقیق است که می‌توان به درون تنهایی او رفت و در عین حال، با فاصله‌یی منطقی هیچ‌گاه او را برحق ندانست و تنها به واسطه عنصر تنهایی، او را درک کرد و شناخت.

اما تنهایی تلخ بشری خاصه در جهان مدرن، بروزی تکان‌دهنده‌تر از آن‌چه در آثار داستانی‌فلسفی داشته است، نمی‌توانست داشته باشد. در آثار او، انسان در نهایت تلخی و تنهایی دیده می‌شود، برادران کارمازوف، جنایت و مکافات، شب‌های روشن و... همه انسانی را در میان همه آسیب‌ها و فشارهای تنهایی هراسناک نشان می‌دهد.

توماس هاردی، نویسنده شهیر انگلیسی و خالق رمان «جود گمنام» با واکنش‌های خصمانه شدیدی از جانب خواننده‌گان و منتقدان دوره ویکتوریایی رویه‌رو شد. در این رمان، وضع ناگوار زنده‌گی انسان در ابعاد مختلف، از جمله یأس، اندوه و تنهایی را نشان داده است. اساساً جود، زنده‌گی بسیار دلگیر و محزونی دارد و مرگ فراموش‌نشده‌ی فرزندان به اندوه او می‌افزاید. شخصیت‌های رمان همانند خرگوش به دام سرنوشت گرفتار شده‌اند.

جود، نماد مضمون غم‌انگیز انسان و وضع ناگوار اوست. هاردی او را «عروسک خیمه‌شب‌بازی بی‌چاره» می‌نامد و در نامه‌یی به دوستش اظهار می‌کند که جود، نشان‌دهنده تفاوت بین زنده‌گی ایده‌آلی است که انسان آرزویش را داشت و زنده‌گی محدودی که مجبور است آن را داشته باشد و این تراژدی آمل برآورده نشده است. در واقع جود در تنهایی خود، اسیر سرنوشت است یا می‌توان گفت تنهایی‌اش آن‌قدر به تقدیر تنیده شده که می‌توان او را با تنهایی تقدیری شخصیت‌های تراژدی مقایسه کرد.

اشتفان تسوایگ، نویسنده معروف اتریشی در داستان «بیست‌وچهار ساعت از زنده‌گی یک زن»، تعارضات روانی زن میان‌سالی را به گونه‌یی نشان می‌دهد که تنهایی‌اش سبب حوادثی شگفت می‌شود و سرانجام، او می‌تواند با بیان آنچه روحش را همواره آزار می‌داد، آرامش خود را به دست آورد.

در داستان «شب رویایی»، قهرمان داستان یک مرد است. حالات روانی این اشراف‌زاده گویای آن است که وی با از دست دادن نزدیکان خود و خیانت دوستش، از زنده‌گی دلزده شده است، دیگر هیچ چیز برایش لذت‌بخش نیست و احساس تنهایی می‌کند. او در شبی رویایی به زنده‌گی باز می‌گردد و با تأثیرات مثبتی که می‌گیرد، در حالت بی‌تفاوتی نسبت به دیگران خارج می‌شود. تسوایگ، در داستان‌های خود می‌خواهد از اسرار عمیق روان آدمی پرده بردارد و تأثیر همدردی را روی انسان‌ها نشان دهد.

تنهایی ممکن است ناشی از دلایل عینی باشد، مشابه رابینسون کروزویه که بر اثر حادثه‌یی عینی به چنین سرنوشتی دچار شده است؛ اما از سوی دیگر ممکن است به علل ذهنی و ضرورت درونی انسان تنها باشد، مانند گریگور ساما قهرمان داستان «مسخ» کافکا یا یوزف کافکا، در رمان محاکمه یا قهرمان داستان مرگ در ونیز نوشته توماس مان و خیلی شخصیت‌های دیگر که به سبب پیچیده‌گی‌های روحی و فلسفی دچار تنهایی هستند؛ اما این تنهایی‌ها می‌تواند به منزله یک بخش یا مرحله‌یی از اوج و فرود حیات یک جامعه باشد. تقدیر چنین افرادی پاره‌یی از شرایط ویژه اجتماعی یا تاریخی است. در کنار و در ورای تنهایی آنان، زنده‌گی همه‌گانی، جدایی و وضع تراژیک سایر افراد بشر فهمیده می‌شود. کوتاه سخن این‌که در خیلی از مواقع در آثار مدرن، تنهایی شخصیت رمان‌ها تقدیری اجتماعی است و الزاماً یک وضع و ایستمان جهان‌شمولی بشری نیست.

هایدگر وجود بشر را «پرتاب شده‌گی به زنده‌گی» توصیف کرده است. این گفته به این معناست که بشر نه تنها اساساً ناتوان از برقراری روابط با اشیا و اشخاص بیرون از خود است، بلکه تعیین اصل و هدف وجود بشر نیز امکان‌ناپذیر است.

ویرجینیا ولف، نویسنده بزرگ مدرن معتقد بود ارتباط اساساً امری ناممکن است و انسان از آن جهت که انسان است تنهاست، چرا که هیچ‌گاه کامل توسط دیگری درک نمی‌شود. این نگاه با وجود غلظت بدبینانه، نشانی از وضع حاصل از فردگرایی مدرن است که آدم‌ها را از هستی، طبیعت و خود جداافتاده کرده است.

اما یکی از جذاب‌ترین گونه‌های ادبی غربی که در آن تنهایی ظهور و بروزی جذاب و دوست‌داشتنی دارد، گونه رمان‌های معمایی و پولیسی است.

شرلوک هلمز یکی از تنهاترین کارآگاه‌های جهان است. تنهایی بی‌نظیر او با آن پیپ و ویالسن، آن اتاق نقلی و تنها دوستش واتسن، در اذهان علاقه‌مندان به این‌گونه رمان‌ها مانده و تبدیل به یک فرهنگ شده است. مجموعه کتاب‌های ماجراهای شرلوک هلمز نوشته آرتور کانن دوئل، شاهد مثالی از یک نابغه تنهایی دوست‌داشتنی است.

در مورد نمونه‌های عامه‌پسندتر هم این تنهایی قابل پی‌گیری است، برای نمونه می‌توان به هرکول پوارو اشاره کرد. این شخصیت در کنار خانم

تنهایی ممکن است ناشی از دلایل عینی

باشد، مشابه رابینسون کروزویه که بر اثر

حادثه‌یی عینی به چنین سرنوشتی

دچار شده است؛ اما از سوی دیگر

ممکن است به علل ذهنی و

ضرورت درونی انسان تنها باشد،

مانند گریگور ساما قهرمان

داستان «مسخ» کافکا یا

یوزف کافکا، در رمان محاکمه

یا قهرمان داستان مرگ

در ونیز نوشته توماس مان

و خیلی شخصیت‌های

دیگر که به سبب

پیچیده‌گی‌های روحی

و فلسفی دچار تنهایی

هستند؛ اما این تنهایی‌ها

می‌تواند به منزله یک

بخش یا مرحله‌یی از اوج

و فرود حیات یک جامعه

باشد. تقدیر چنین افرادی

پاره‌یی از شرایط ویژه

اجتماعی یا تاریخی است.

در کنار و در ورای تنهایی آنان،

زنده‌گی همه‌گانی، جدایی و

وضع تراژیک سایر افراد بشر

فهمیده می‌شود. کوتاه سخن

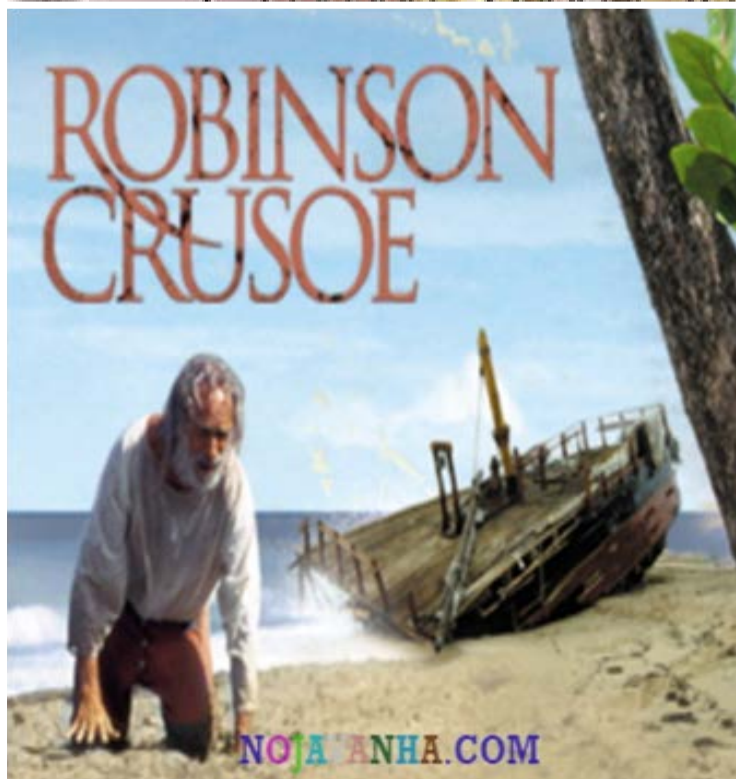
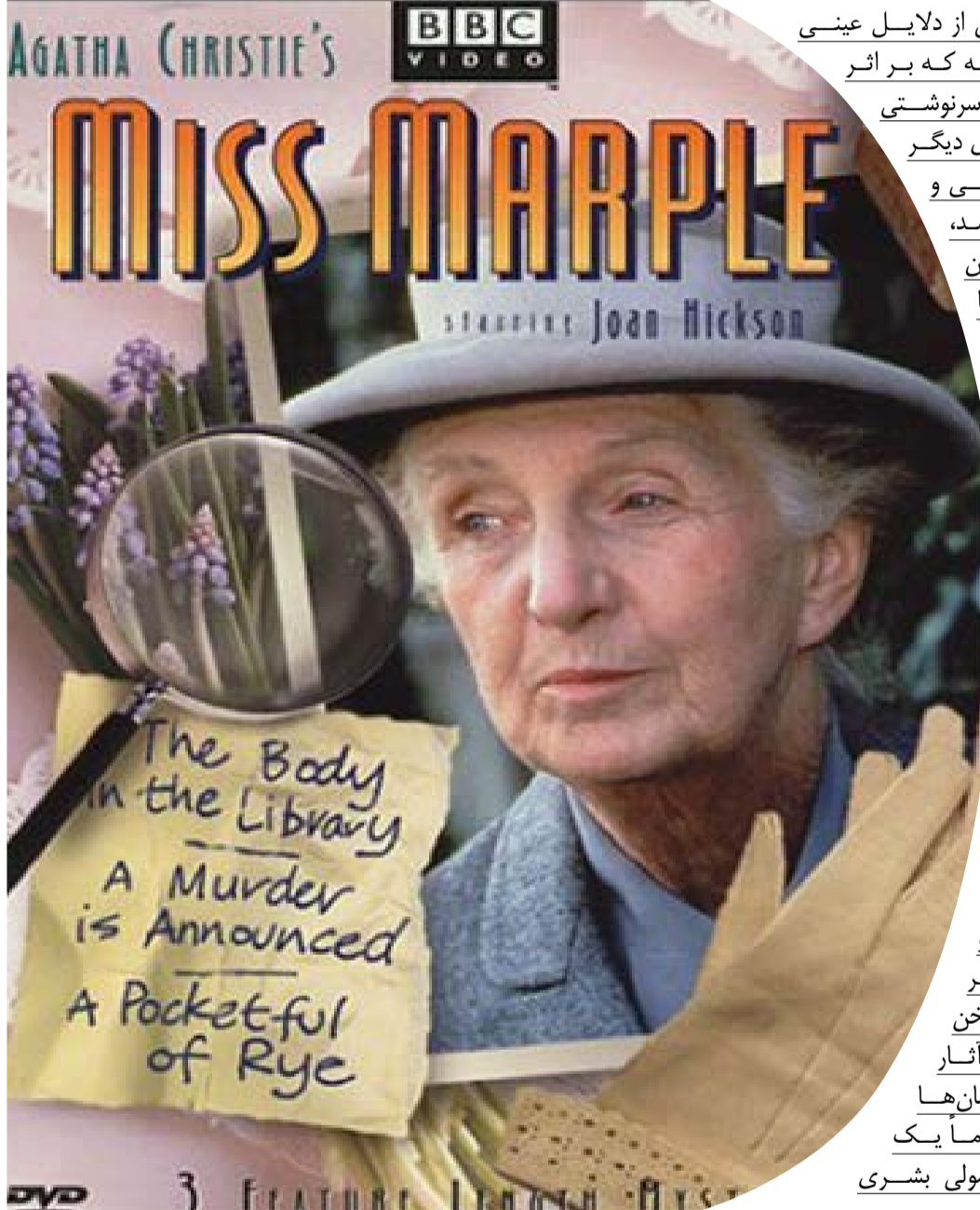
این‌که در خیلی از مواقع در آثار

مدرن، تنهایی شخصیت رمان‌ها

تقدیری اجتماعی است و الزاماً یک

وضع و ایستمان جهان‌شمولی بشری

نیست

نمادهایی از فرهنگ و زنده‌گی مدرن هستند.

اما فارغ از این مثال‌هایی که همه برآمده از جهان جدید بوده و انقلابی در ادبیات داستانی محسوب می‌شدند، می‌توان نمونه‌هایی را مثال زد که البته در آن‌ها هم با تنهایی رویه‌رو هستیم، ولی نه در معنا و دریافت مدرن. برای مثال، درباره تنهایی ادیب یا آنتیگون دو شخصیت تراژدی‌های سوفوکل، نمایشنامه‌نویس یونان باستان چه می‌توان گفت؟ سوفوکل در ادیب شهریار، آنتیگون و دیگر آثارش، شخصیت‌های به‌شدت تنها را با تمامیت و یگانه‌گی تراژدی نمایش می‌دهد، اما تنهایی آن‌ها نه جدا افتاده‌گی اجتماعی است و نه محصول جهان معنا‌ناخته و بی‌تکیه‌گاه، بلکه محصول بی‌پناهی تراژیک انسان در برابر تقدیری از پیش تعیین شده است؛ سرنوشتی که انسان را زخم خورده و ناتوان در برابر قدرت خود، تنها و وامانده رها می‌کند.

تنهایی هملت و مکبث، شخصیت‌های دو تراژدی شکسپیر با همین عناوین هم برآمده از تنهایی انسان در برابر تقدیری بزرگ‌تر از اراده فرد است. تنهایی در برابر تقدیری که آن‌ها توان تغییر و شکست آن را ندارند. مسأله اصلی تراژدی‌ها این است که اتفاقاً انسان اگر در برابر سرنوشتش ایستاده‌گی کند، بیشتر تنها و تک‌افتاده می‌شود و با پذیرش تقدیر است که می‌تواند همنشین با سرنوشت و طبیعت تقدیر دچار تنهایی عظیم و تلخ تراژیک نشود.

منبع: جام جم آنلاین

عبدالله به غنی چه گفت؟

هشدار نیکولسن به غنی و عبدالله: دست آوردهای امنیتی را تضعیف نکنید

عبدالله عبدالله رییس اجرایی پس از درگیری‌ها و کشمکش‌های اخیر روز چهارشنبه با رییس جمهور غنی دیدار کرد.

در این دیدار رییس اجرایی با صراحت خواست‌های جریان سیاسی و هواداران خویش را مطرح کرده است.

اما این دو رهبر حکومت وحدت ملی روز چهارشنبه هفته گذشته با میان‌جیگری برخی شخصیت‌های سیاسی و اعضای مجلس باهم دیدار کردند.

یک مقام حکومت وحدت ملی در تماس به روزنامه ماندگار پیام‌های عبدالله به غنی را ارایه کرد.

او گفت که عبدالله عبدالله در دیدار با آقای احمدزی ضمن تأکید بر اجرای مواد توافقنامه سیاسی گفته است: تحت هیچ شرایطی حکومت را ترک نخواهند کرد.

به گفته این منبع، عبدالله به غنی گفته که شیوه کار ما در دو سال گذشته به هواداران ما به شدت خسته‌کن، مخرب و توهین‌آمیز بوده است. او گفته که هواداران مان دیگر توان تحمل وضعیت کنونی را ندارند و ادامه نارضایتی آن‌ها به حکومت جنجال‌آفرین خواهد کرد.

منبع افزود که رییس اجرایی خواهان اجرای بدون قید و شرط توافق‌نامه سیاسی شده است. رییس اجرایی مشخصاً به چند بند این توافق‌نامه اشاره کرده است. به گفته منبع، آقای عبدالله روی موارد زیر تأکید ورزیده است:

مشارکت هدفمند و عادلانه و نماینده‌گی واقعی؛ تصمیم‌گیری مشترک و همکاری موثر؛

تفویض وظایف صدراعظم اجرایی و عدم مداخله در امور؛

اشتراک کامل رییس اجرایی در پیشنهاد و تعیینات در سطوح مختلف؛

نمایندگی برابرگونه در تعیین مقامات عالی رتبه دولتی؛

ایجاد کمیسیون تعدیل قانون اساسی؛ تسریع روند اصلاحات انتخاباتی؛

پایان‌دادن به وقت‌کشی برای آغاز توزیع تذکره الکترونیک؛

تهیه جدول زمانی برای تطبیق توافق‌نامه سیاسی؛ پایان‌دادن به روند ایجاد نهادهای موازی

خواهان تفکیک میان مسوولیت‌های اجرایی و پالیسی‌سازی دولت شده است.

بر بنیاد توافق‌نامه سیاسی رییس جمهوری مسوول تعیین سیاست‌ها و پالیسی‌های کلان کشوری است و رییس اجرایی مسوول اجرایی حکومت می‌باشد.

برخی منابع می‌گویند که برخلاف آنچه اعلام شده است، فضا در این دیدار دوستانه نبوده است و آقای اشرف غنی احمدزی به خواست‌های رییس اجرایی برخورد سرد داشته است.

اما آگاهان می‌گویند که آقای غنی توافق‌نامه سیاسی را دور زده است.

به گفته آگاهان، اگر توافق‌نامه حکومت وحدت ملی اجرایی نشود، بقای نظام در خطر خواهد بود.

داکتر عبدالله رییس اجرایی اخیراً به شدت از عملکرد تمامیت‌خواهان اشرف غنی احمدزی انتقاد کرده است. او با اشاره به بی‌حوصلگی رییس جمهوری گفت: کسی که حوصله بحث ندارد، لیاقت ریاست را هم ندارد. عبدالله در دیدار با متحدانش گفته بود که دیگر روش دوساله

(شوراها) و مرکزی‌سازی بیشتر تصمیم‌گیری‌ها و مایکرومنجمنت؛

پایان دادن به صلاحیت‌های اجرایی مشاورین؛

پایان‌دادن به تبعیض در تصمیم‌گیری‌ها؛

پایان دادن به تبعیض و برخورد دوگانه با وزرا و سفیران و مسوولان نهادهای مستقل؛

جلوگیری از فعالیت‌ها و تصمیم‌گیری‌های خودسرانه و فراقانونی نهادهای مرتبط به

سکرتاریت شورای امنیت ملی و زیر مجموعه‌های ریاست جمهوری و نیاز به تفاهم و کارشیوه‌های جدید.

آقای عبدالله همچنان گفته که فعالیت‌ها و عملکردهای خارج از توافق‌نامه سیاسی برای آن‌ها پذیرفتنی نیست.

رییس اجرایی به رییس جمهوری گفته است که تصمیم یک‌جانبه در مسایل کلان ملی از جمله

مسأله سیاست خارجی، بیرون‌کردن اسامی طالبان از فهرست سیاه، توزیع مدال‌ها و... دیگر قابل قبول نیست.

عبدالله عبدالله با استناد به توافق‌نامه سیاسی

در پی تنش‌های سیاسی اخیر رییس‌جمهور و رییس اجرایی، جنرال نیکلسون، فرمانده نیروهای امریکا و ناتو در افغانستان هشدار داده که افراد دخیل در روند سیاسی این کشور، با اختلاف سیاسی‌شان دست آوردهای امنیتی را تضعیف نکنند. نیکلسون مشخصاً در این زمینه از کسی نام نبرده، اما اشاره او به تنش‌های اخیر رییس‌جمهور و رییس اجرایی بوده است. او گفته است که پیامش به تمام افراد دخیل در روند سیاسی افغانستان این است که با تنش‌های سیاسی‌شان نباید دست آوردهای بخش امنیتی تضعیف و بی‌ثبات شود. نیکلسون افزوده که نهادهای امنیتی افغانستان در نُه ماه گذشته دست آوردهای خوبی داشته‌اند و این دست آوردها باید حفظ شوند.

تنش میان رییس‌جمهور غنی و رییس اجرایی پس از انتقاد تند عبدالله از اشرف غنی بالا گرفت. عبدالله گفت که در سه ماه گذشته موفق نشده با رییس‌جمهور ملاقات کند و کسی که حوصله مذاکره را ندارد، لیاقت ریاست را نیز ندارد. او با انتقاد از بعضی تقرری‌ها افزود، باید توافق‌نامه سیاسی تشکیل حکومت وحدت ملی عملی شود.

ریاست جمهوری در واکنش به آن، سخنان عبدالله را خلاف روحیه حکومت‌داری خواند. سرانجام پس از تنش‌ها، رییس‌جمهور و رییس اجرایی عصر روز چهارشنبه هفته گذشته باهم دیدار کردند، هرچند در مورد محتوای این دیدار جزئیات ارایه نشده است.

اما گفته می‌شود که قبل از این صلاح‌الدین ربانی، وزیر خارجه، عطا محمد نور، سرپرست ولایت بلخ و اسماعیل خان از چهره‌های جهادی و اعضای رهبری حزب جمعیت اسلامی در مورد تنش‌های اخیر با اشرف غنی به‌طور جداگانه در ارگ دیدار داشته‌اند.

پیش از این، در یک نشست مشورتی در قصر سیدار که اکثرشان چهره‌های وابسته به حزب جمعیت اسلامی بودند، بر تطبیق «بدون قید و شرط» توافق‌نامه سیاسی تأکید شده بود.

با افزایش جنجال‌های انتخاباتی و ادعاهای آقایان غنی و عبدالله برای پیروزی در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۳، دو طرف با پادرمیانی جان کری وزیر خارجه امریکا روی تشکیل حکومت وحدت ملی توافق کردند.

براساس این توافق، قدرت سیاسی میان هر دو تیم به صورت ۵۰-۵۰ تقسیم شود، اما اخیراً ریاست اجرایی می‌گوید که سهم آن‌ها نسبت به ریاست جمهوری اندک است.

از سویی دیگر، اصلاح نظام انتخاباتی، برگزاری انتخابات پارلمانی و لویه جرگه تعدیل قانون اساسی، تغییر پُست رییس اجرایی به صدراعظم اجرایی موارد اصلی موافقت‌نامه سیاسی بودند که با گذشت دو سال هنوز هیچ یکی از آن عملی نشده است.

با این حال، ریاست جمهوری و ریاست اجرایی گفته‌اند، فضای دیدار اخیر غنی و عبدالله صمیمانه بوده و قرار است آن‌ها به زودی باهم روی موضوعات اختلافی‌شان دیدار کنند.

کنفرانس ورسا کشورهای دنیا یک‌بار دیگر حمایت جانی و مالی خود از افغانستان را اعلام کردند.

آقای غنی گفت: "دنیا هم اکنون موضع برحق دولت و مردم افغانستان را پذیرفته و وعده سپرده‌اند که در جنگ علیه تروریسم افغانستان را تنها نگذارند."

او افزود که کشورهای دنیا به شمول امریکا، کانادا، استرالیا، جرمنی و سایر کشورهای کمک‌کننده به افغانستان، هم‌اکنون به این درک رسیده‌اند که با افغانستان منافع مشترک دارند.

از سویی هم، قدم‌شاه شهیم رییس ستاد مشترک ارتش ضمن تأکید بر این‌که نیروهای دفاعی کشور در جهت حفظ استقلال کشور مصمم‌اند، افزود که برخی حلقه‌های استخباراتی بیرونی در تیبانی با مزدوران‌شان برای رسیدن به اهداف استراتژیک خویش در صدد براندازی حکومت افغانستان هستند.

به گفته آقای شهیم: همیشه دست‌هایی از بیرون به‌طور آشکار و پنهان برای سبوتاژ آرامش مردم تلاش‌های مذبح‌خانه کردند و تاهنوز هم دست از توطیه بر نداشته‌اند.

رییس ستاد مشترک ارتش افزود که مردم افغانستان همیشه با درک دسیسه‌های دشمنان افغانستان، مانع تحقق اهداف مغرضانه آنان شدند.

آقای شهیم در ادامه سخنانش گفت که امروز افغانستان با خطر جدی به نام تروریسم جهانی و افراطیت مواجه است؛ اما نیروهای مسلح کشور با همت مردم مصمم هستند که تا افغانستان را به گورستان تروریستان و حامیان آنان مبدل کنند.

آقای شهیم تأکید کرد که قوای مسلح کشور نسبت به هر زمان دیگر مجهزتر مصمم‌تر و مسلکی‌تر آماده مبارزه در برابر تمام تهدیدات و نارسایی‌های ملی می‌باشند.

هم‌چنان، رییس‌جمهور غنی به گسترش روابط میان

تجدید تعهد برای دفاع از آزادی

رییس ستاد ارتش:

حلقه‌های استخباراتی در تلاش براندازی حکومت‌اند

مجیدی

۲۸ اسد امسال که برابر بود با نودوهمین سالروز استرداد استقلال کشور، با برگزاری برنامه‌هایی در کابل و شماری از ولایات افغانستان گرامی داشته شد.

حکومت وحدت ملی نودوهمین سالروز استرداد استقلال کشور را با برگزاری مراسمی در ارگ ریاست‌جمهوری تجلیل کرد.

این مراسم با حضور رییس‌جمهور، اعضای کابینه، اعضای شورای ملی، شخصیت‌های سیاسی و تعدادی از افسران و جنرالان قوای مسلح و شماری از سفیران و نماینده‌گان کشورهای خارجی مقیم کابل برگزار شد. آقای غنی در این مراسم با بیان این‌که افغانستان نودوهمین سال پیش از امروز آزادی داخلی کامل داشت و توانست آزادی خود را در اعمال سیاست‌های خارجی خود نیز کسب کند، گفت: افغانستان در وضعیتی آزادی خود را تجلیل می‌کند که نیاز به تجدید تعهد برای دفاع از آزادی دارد.

رییس‌جمهور از افغانستان به‌عنوان یک کشور مستقل دارای سیاست خارجی مستقل یاد کرده، افزود: افغانستان هیچ‌گاه کنترل سیاست خارجی‌اش را به کسی واگذار نخواهد کرد.

آقای غنی در ادامه سخنانش با یادآوری از مبارزات و پای‌مردی نیروهای امنیتی برای مبارزه با دشمنان مردم افغانستان، خاطرنشان کرد: دو سال پیش که

نیروهای امنیتی افغانستان مسوولیت سنگین جنگی را از ۱۰۰ هزار نیروی خارجی گرفت، همه‌گان می‌گفتند که قوای دفاعی و امنیتی افغانستان توان مدیریت و پیش‌برد جنگ با تروریستان را ندارد؛ اما نیروهای دفاعی کشور راه ۱۰ ساله را در دو سال پیمودند و با جان فشانی‌های متعدد، تعهد خود به کشور و مردم خود را نشان دادند. به گفته آقای غنی: نیروهای امنیتی افغانستان با نثار جان‌های شیرین خود نشان دادند که نسبت به دفاع از تمامیت ارضی افغانستان متعهد و حاضراند هم‌چنان قربانی به‌دند.

رییس‌جمهور گفت: "برخلاف پیش‌بینی‌های گذشته، نیروهای امنیتی و دفاعی کشور ثابت کردند که با تعهد کامل آماده‌گی هرگونه دفاع از کشور در برابر تهدیدات داخلی و جنگ با تروریستان را دارند."

محمد اشرف‌غنی، اما افزود که خطر هنوز وجود دارد و محو کامل آن و ایجاد صلح و ثبات در کشور، مستلزم رسیدن به یک دیدگاه مشترک است.

محمد اشرف‌غنی گفت: "قدم اول و آخر ما حمایت از نیروهای دفاعی و امنیتی کشور است. در ارتش و پولیس ملی، تنها یک سیاست وجود دارد و آن وحدت ملی و سیاست ملی است؛ هر سرباز افغانستان در صفوف نیروهای امنیتی و دفاعی از تمام شهروندان افغانستان فارغ از قومیت نماینده‌گی می‌کند."

رییس‌جمهور محمد اشرف‌غنی در ادامه تأکید کرد، در

فیسبوك نامه

عبدالله وپندار

مستقل یا نامستقل، اما تنها نیستیم
 ناسیونالیست‌های اوکراین، تلاش کردند که آینده اوکراین را در نزدیکی با اروپا و غرب، رقم بزنند. این کار، خشم روسیه را برانگیخت، بخشی از خاک اوکراین را گرفت و اوکراین در جنگ داخلی غرق شد. آیا اوکراین را می‌توان یک کشور مستقل دانست؟ در لیست کشورهای مستقل جهان که به کمک‌های خارجی وابسته‌اند و در نبود این کمک‌ها، این کشورها دچار جنگ داخلی، شورش و یا هزار مشکل دیگر خواهند شد، حدود صد کشور قرار دارد. آیا این کشورها را می‌توان مستقل دانست یا نه؟
 به ایران اجازه ندادند که پروژه اتمی‌اش را با بودجه خودش و در خاک خودش تکمیل کند. آیا ایران را می‌توان مستقل دانست؟ ایرلند، در یکی از همه‌پرسی‌های اروپا رأی نه داد، اما زیر فشار اتحادیه اروپا، دوباره نظرخواهی کرد و این بار، مردم بلی گفت. آیا ایرلند مستقل است؟ داستان یونان را که همه می‌دانیم.

رییس‌جمهور امریکا، برای توافق با ایران مجبور است هزار توضیح برای اسراییلی‌ها بدهد و برای رفع فشار، کمک‌های بیشتر نظامی را برای اسراییل در نظر بگیرد. آیا امریکا مستقل است؟ تاجیکستان، بدون کمک خارجی و همکاری امنیتی روسیه، چقدر می‌تواند سر پایش استاده بماند. آیا این کشور مستقل است؟
 افغانستان می‌تواند کمک‌های خارجی را رد کند و پیامدهایش را بپذیرد، هم‌چنان که ایران می‌توانست به‌سوی تکمیل پروژه اتمی‌اش برود و پیامدهایش را بپذیرد. برداشت من آن است که همین استقلال فعلی افغانستان هم زیاد است و تنها چیزی که ما در شرایط فعلی کمتر به آن نیاز داریم، استقلال است. تبلیغ مستقل نبودن افغانستان، هیچ سودی برای ما ندارد و احتمالاً صف انتحاری‌های استقلال‌طلب طالب را طولانی‌تر خواهد کرد.

ملک ستیز

در جهان هیچ ملتی به‌سان افغان‌ها قربانی کسب استقلال سیاسی نشده است. اما این ملت هیچ‌گاهی طعم استقلال سیاسی را نچشیده است.

از دیدگاه من مؤلفه‌های اصلی استقلال سیاسی این‌ها هستند:

-حاکمیت بر جغرافیای سیاسی کشور (جغرافیا سیاسی در برگیرنده جغرافیای زمینی و فضایی است) از طریق منابع تخصصی، اقتصادی و رزمی-دفاعی.
 -سلطه ملی (نظام سیاسی کارا که بر بنیاد حد اقل اجماع ملی شکل گیرد).

-سیاست خودمختار ملی، بدون فشار و مداخله سیاسی دولت‌های بی‌گانه.

-سیاست فعال خارجی که از خودمختاری سیاست ملی برخوردار باشد. گسترش همکاری‌های بین‌المللی در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بر بنیاد مشارکت فعال دوجانبه که منافع ملی طرفین را احترام بگذارد، تخطی از استقلال سیاسی تلقی نمی‌شود. اما اگر این مرادفات پیش‌شرط‌های محدود سازنده بر دولت‌ها را تحمیل کند، اصل استقلال سیاسی را آسیب می‌رساند. چنین روی‌کرد را هژمونی گویند که بر خلاف اراده ملی دولت‌های آسیب‌پذیر تحمیل می‌شود.

-هویت مستقل ملی که بتواند استقلال سیاسی و فرهنگ ملی را در برون از مرزها تمثیل کند.

-مشروعیت بین‌المللی که از اصل «به‌رسمیت‌شناسی» روابط بین‌الملل نشأت می‌گیرد.

-رهبریت و مدیریت مستقل ملی بر بنیاد اراده ملی و منافع ملی عاری از مداخلات برونی.

معیار استقلال سیاسی در دولت‌های مدرن متفاوت است. دولت‌های که دارای اقتصاد شگوفا هستند، جایگاه بالایی در شاخص‌های اندازه‌گیری استقلال سیاسی در جهان دارند. به‌گونه نمونه، جاپان و سوئیس از جایگاه ارزنده‌یی در رعایت شاخص‌های بالایی بهره‌مند هستند. افغانستان از آسیب‌پذیرترین دولت‌های جهان است که در استفاده از این شاخص‌ها ناتوان بوده است.

پسر بن لادن مردم عربستان را به شورش علیه حاکمان سعودی فراخواند

پسر اسامه بن‌لادن، رهبر سابق القاعده از مردم عربستان خواست تا به‌منظور رهاکردن خود از نفوذ امریکا، حاکمان این پادشاهی را «سرنگون» کنند.

حمزه بن‌لادن، پسر اسامه بن‌لادن، رهبر سابق القاعده در یک پیام صوتی که شبکه اطلاع‌رسانی «سایت» منتشر کرد، از جوانان عربستانی خواسته است به القاعده یمن بپیوندند تا تجربه لازم برای مبارزه را به‌دست آورند.

او هم‌چنین در پیام صوتی خود که تحت عنوان «حاکمیت بهترین امت‌ها در قیام اهل حرم» منتشر شد، تأکید کرد: حاکمان عربستان قوانین شریعت را به‌صورت گسترده زیر پا می‌گذارند. ملت عربستان نواده‌گان صحابه‌های بزرگ و فاتحان گران‌قدر هستند. حمزه بن‌لادن تأکید کرد: دولت عربستان به مردم این کشور ظلم می‌کند و یاور کافران و دشمن مومنین است و به غیر از آنچه خداوند فرموده، حکم می‌کند و ربا را حلال کرده و جهاد در راه خدا را حرام.

او در ادامه افزود: تنها درخواست در حال حاضر دعوت به شورش بر دست نشانده‌های امریکا و پشتیبانی از شریعت و شورش علیه خاندان جنایت کار حاکم است که بلاد حرمین را به کشور پادشاهان تبدیل کرده است.

حمزه بن‌لادن عنوان داشت: ایجاد تغییرات در بلاد حرمین به نفع تمام امت است تا این کشور بار دیگر رهبری امت اسلامی را مانند قبل به دست بگیرد و بر امت ما بار دیگر سیادت کند، بر تمام امت‌های دیگر برتری جوید، پرچم اسلام را بر تمام قله‌ها برافرازد و شریعت خداوند را جاری سازد.

او ارتش عربستان را به ناتوانی در مقابله با شبه‌نظامیان حوثی در یمن متهم کرده و تأکید کرد: «دولت عربستان بعد از شکست در نابودکردن حوثی‌ها، شروع به بمباران مواضع القاعده در یمن کرده است؛ با وجود این‌که القاعده با حوثی‌ها مبارزه می‌کند. آل سعود و ارتش آن شایسته‌گی دفاع از حرمین شریفین را ندارند. حرکت رافضی‌ها به سمت حرمین شریفین با وجود آن‌چه که در محافل سیاسی و رسانه‌ها اعلام می‌شود هم‌چنان ادامه دارد.» پسر بن‌لادن در پایان پیام خود از سعودی‌ها خواست تا گروهی متشکل از علما صادق و مبلغان متقی مخلص و جوانان آگاه و مخلص در شبکه‌های اجتماعی ایجاد شود و تمام تلاش خود را برای ایجاد تغییر و آگاه‌کردن مردم به حقوق خود و نقش دولت در پایمال کردن حقوق‌شان و به برده‌گی گرفتن‌شان به کار ببرند. القاعده یمن در جولای ۲۰۰۹ اعلام موجودیت کرد. امریکا این گروه را یک شبکه تروریستی اعلام کرده است.

مقام‌های اطلاعاتی امریکا اعلام کرده‌اند که حمزه ۲۳ ساله پسر مورد علاقه اسامه بن‌لادن بود. او، حمزه را برای جانشینی خود به عنوان رهبر القاعده آماده می‌کرد.

آخرین سفر اوپاما به آسیا ماه آینده انجام خواهد شد

کاخ سفید از انجام آخرین سفر رییس‌جمهور امریکا به آسیا طی ماه آینده میلادی خبر داده است.

کاخ سفید با انتشار بیانیه‌ی اعلام کرد: باراک اوپاما رییس‌جمهور امریکا قرار است ماه آینده آخرین سفر خود به آسیا را انجام دهد و با ژنرال جین پینگ، رییس‌جمهور چین و سایر رهبران جهان دیدار و گفتگو کند.

اوپاما در دورانی که ریاست جمهوری امریکا را بر عهده داشت، سعی کرد تا تعادل مجددی را در سیاست اقتصادی و دفاعی امریکا در آسیا برقرار کند و هدف اصلی او از این اقدامات مقابله با افزایش نفوذ چین در منطقه بوده است.

کاخ سفید افزود: در جریان سفر اوپاما که طی روزهای ۲ تا ۹ سپتامبر انجام خواهد شد، او در نشست گروه ۲۰ در شهر هانگژو چین شرکت خواهد کرد و دیداری خصوصی را با رییس‌جمهور چین انجام خواهد داد.

اوپاما هم‌چنین قصد دارد به لائوس سفر کند و در نشست رهبران آسه‌آن شرکت خواهد کرد. به نظر می‌رسد اختلافات مرزی با چین یکی از مهم‌ترین موضوعات این نشست خواهد بود. روابط امریکا و چین طی ماه‌های اخیر به‌خاطر تنش در دریای جنوبی چین، به‌شدت تیره‌تر شده است. چین رأی دادگاه بین‌المللی لاهه را به رسمیت نشناخته و بر ادامه اقدامات خود در این منطقه تأکید کرده است.

اوپاما نخستین رییس‌جمهور امریکا خواهد بود که به لائوس سفر می‌کند. او قصد دارد در این سفر با رییس‌جمهور لائوس دیدار و گفت‌وگو کند.

سفر اوپاما به آسیا این امکان را فراهم خواهد کرد تا او در خصوص قرارداد تجارت آزاد موسوم به «تی پی پی» با رهبران سایر کشورهای جهان رأی‌زنی کند.

دروغ شناگران امریکایی در ریو آشکار شد

ادعای چهار شناگر امریکایی مبنی بر سرقت از آن‌ها توسط پولیس در جریان بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ ریو، دروغ از آب درآمد.

چهار شناگر امریکایی حاضر در المپیک ۲۰۱۶ ریو به‌نام‌های رایان لوچه، گونار بنتز، جک کونگر و جیمی فیگ چند روز قبل مدعی شدند که تاکسی آن‌ها توسط افرادی که لباس پولیس بر تن داشتند، متوقف شده و این افراد پول و وسایل آن‌ها را درزیده‌اند.

بر همین اساس، پولیس برزیل مدارک بنتز و کونگر را قبل از بازگشت به امریکا ضبط کرد و مانع سوارشدن آن‌ها به هواپیما شد تا تحقیقاتش در مورد سرقتی که از آن‌ها صورت گرفته را تکمیل کند. قاضی پرونده‌ها نسبت به اظهارات ضدوتقیض چهار شناگری که به‌گفته آن‌ها مورد دستبرد قرار گرفته‌اند، مشکوک بود و می‌خواست بداند که دقیقاً چه اتفاقی برای آن‌ها افتاده و چطور این سرقت مسلحانه از آن‌ها صورت گرفته است.

بررسی‌های لازم و تماشای فیلم‌های دوربین‌های مداربسته نشان داد که این شناگران دروغ گفته‌اند. پولیس برزیل عنوان کرد که شناگران امریکایی با توقف در یک پمپ بنزین، ضمن شکستن یک درب، با مأمور امنیتی آن مکان نیز درگیر شده‌اند.

پس از این اظهار نظرها، رایان لوچه سکوت خود را شکست و گفت: من نمی‌توانم داستان درست کنم و یا مثل بقیه باشم. ماریو آندرادا، سخنگوی بازی‌های ریو ۲۰۱۶ عنوان کرد: انتظار عذرخواهی از او و سایر ورزشکاران را نداریم. آن‌ها اشتباه کردند.

اطمینان سر مربی بارسلونا به فصل جدید لالیگا

سر مربی تیم فوتبال بارسلونا بعد از پیروزی تیمش در برابر سویا، درباره آغاز فصل جدید لالیگا ابراز خوش بینی کرد.

تیم فوتبال بارسلونا در دیدار برگشت سوپر جام اسپانیا با نتیجه سه بر صفر برابر سویا به برتری رسید و با نتیجه پنج بر صفر در مجموع ۲ دیدار رفت و برگشت به پیروزی رسید و قهرمان سوپر جام اسپانیا شد.

لویس انریکه، سر مربی تیم بارسلونا ابراز امیدواری کرد که سومین قهرمانی متوالی خود را کسب کند. او معتقد است که نشانه‌هایی از پیروزی برابر رئال بتیس در شنبه وجود دارد.

او در این باره گفت: خوش‌حالم، بدون این‌که گلی بخوریم، به قهرمانی رسیدیم. چون با شدت بالا بازی کردیم؛ حالا باید تمام تمرکز خود را برای دیدار شنبه بگذاریم. بنابر این، می‌توانیم در فصل جدید لالیگا به‌عنوان قهرمانی و با هدف دفاع از عنوان قهرمانی قدم بگذاریم.

آردا توران، در دقایق ۱۰ و ۴۷ و لیونل مسی نیز در دقیقه ۵۶ برای بارسلونا گل زنی کردند.

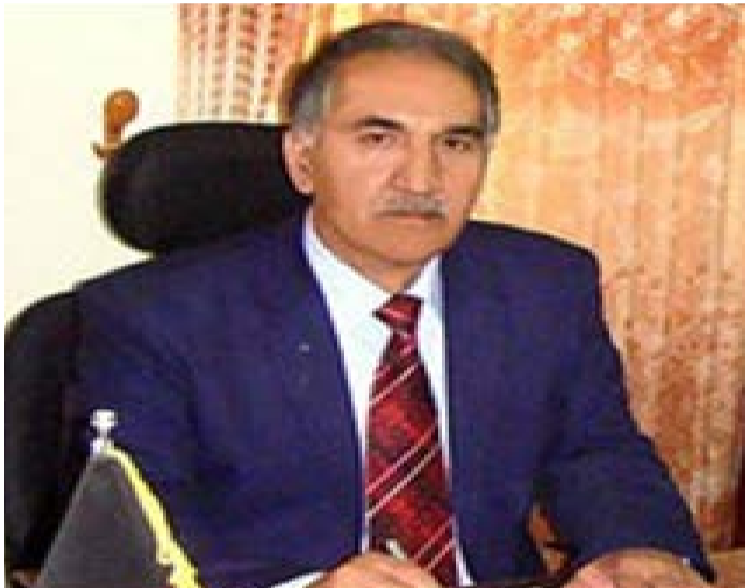
خورخه سامپائولی، سر مربی سویا که در تابستان امسال جانشین اونی امری شد، اظهار کرد: فکر می‌کنم، باید در نیمه اول گل زنی می‌کردیم، ولی نتوانستیم. آن‌ها وقتی اولین فرصت را ایجاد کردند، یک گل زدند.

او افزود: ما اشتباهاتی در نیمه دوم داشتیم، ولی در کل از عمل کرد تیم راضی هستیم. وقتی موقعیت داشتیم که به آن‌ها ضربه بزنیم، به اندازه کافی قدرت مند ظاهر نشدیم.

والی بغلان:

تهاجم گسترده طالبان به شهر بغلان کهنه دفع شد

مقام‌های دولتی در شمال کشور گفته‌اند که حملات شدید گروه طالبان به شهر کهنه بغلان دفع شده و در جریان آن، دست‌کم ۳۰ عضو گروه کشته شده‌اند. عبدالستار بارز، والی بغلان گفت که تروریستان طالب دیروز و دیشب (۲۸ اسد/مرداد) به چند پاسگاه پولیس در این شهر حمله کردند و نیروهای دولتی آن‌ها را عقب زدند.

به گفته آقای بارز، در این درگیری دست‌کم ۳۰ عضو این گروه کشته و ۳۶ عضو دیگر آن زخمی شدند و چهار نفر از نیروهای پولیس و ارتش هم کشته شدند.

والی بغلان افزود که شماری از فرماندهان طالبان، از جمله فرمانده واحد ذخیره این گروه در این نبرد کشته شده‌اند، اما گروه طالبان خبر کشته شدن این فرمانده خود را تکذیب کرده است.

این گروه مدعی شده که ۱۲ پاسگاه را در شهر کهنه بغلان و شاهراه بغلان-قندوز را به تصرف خود درآورده و تلفات سنگینی به نیروهای دولتی وارد کرده است.

بر اساس گزارش‌های منابع محلی، در جریان نبرد بین نیروهای دولتی و گروه طالبان در شهر کهنه بغلان، شاهراه بغلان-قندوز بسته شد، ولی والی بغلان تأکید کرد که با عقب‌نشینی طالبان، این شاهراه به روی رفت‌وآمد باز شده است. در عین حال، محفوظالله اکبری، سخنگوی پولیس منطقه شمال شرق افغانستان تأیید کرد که طالبان هنوز هم کنترل سه پاسگاه در شهر کهنه بغلان و بخشی از این شاهراه را به دست دارند.

به گفته آقای اکبری، طالبان جریان ترافیک عابران عادی را مسدود نکرده‌اند، اما به

نکرد و گفت که در حال حاضر "یک گروه" از این افراد به اتهام همکاری با دشمن بازداشت شده و "بازداشت سایر جنایت‌کاران ادامه دارد". رسانه‌های محلی گزارش داده‌اند که تنها یک ساعت پیش از سقوط منطقه دهنه غوری به فرمانده محلی پولیس در این منطقه دستور داده شده بود که به شهر پلخمری، مرکز ولایت بغلان بازگردد و این امر باعث شد که نیروهای دولتی دچار هرج‌ومرج شوند و مواضع خود را به نفع گروه طالبان ترک کنند. منابع محلی گزارش داده‌اند که طالبان با ورود به منطقه دهنه غوری، در برخی محلات کشتزارهای مردم و هم‌چنین بازار این منطقه را به آتش کشیده، اما این گروه تا حال در این مورد اظهار نظر نکرده است.

کارمندان دولتی و نیروهای امنیتی اجازه رفت‌وآمد نمی‌دهند. این دومین منطقه عمده ولایت شمالی بغلان است که در ظرف سه روز هدف تهاجم گسترده گروه طالبان قرار می‌گیرد. روز ۲۵ اسد (مرداد) منابع خبری گفتند که منطقه دهنه غوری در جنوب غرب شهر پلخمری، مرکز ولایت بغلان؛ بدون درگیری عمده به دست گروه طالبان افتاد و به دنبال آن، شک و تردیدهایی در مورد دلایل سقوط آن به دست طالبان مطرح شد.

والی بغلان گفت که "جنایت‌کارانی" در میان نیروهای دولتی در هنگام سقوط این منطقه "با دشمن ارتباط داشته و عمال دشمن" بوده‌اند که زیر نظر دادستان امنیت داخلی و خارجی بغلان تحت بازجویی قرار گرفته‌اند. آقای بارز شمار این افراد را مشخص

هشدار نیکولسن به غنی و عبدالله:

دست آوردهای امنیتی را تضعیف نکنید

خوانند. سرانجام پس از تنش‌ها، رئیس‌جمهور و رییس اجرائی عصر روز چهارشنبه هفته گذشته باهم دیدار کردند، هرچند در مورد محتوای این دیدار جزئیات ارایه نشده است. اما گفته می‌شود که قبل از این صلاح‌الدین ربانی، وزیر خارجه، عطا محمد نور، سرپرست ولایت بلخ و اسماعیل خان از چهره‌های جهادی و اعضای رهبری حزب جمعیت اسلامی در مورد تنش‌های اخیر با اشرف غنی به‌طور جداگانه در ارگ دیدار داشته‌اند.

پیش از این، در یک نشست مشورتی در قصر سپیدار که اکثرشان چهره‌های وابسته به حزب جمعیت اسلامی بودند، بر تطبیق «بدون قید و شرط» توافق‌نامه سیاسی تأکید شده بود. با افزایش جنجال‌های انتخاباتی و ادعاهای آقایان غنی و عبدالله برای پیروزی در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۹۳، دو طرف با پادرمیانی جان کری وزیر خارجه امریکا روی تشکیل حکومت وحدت ملی توافق کردند.

بر اساس این توافق، قدرت سیاسی میان هر دو تیم به صورت ۵۰-۵۰ تقسیم شود، اما اخیراً ریاست اجرائی می‌گوید که سهم آن‌ها نسبت به ریاست جمهوری اندک است.

از سویی دیگر، اصلاح نظام انتخاباتی، برگزاری انتخابات پارلمانی و لویه جرگه تعدیل قانون اساسی، تغییر پست رییس اجرائی به صدراعظم اجرائی موارد اصلی موافقت‌نامه سیاسی بودند که با گذشت دو سال هنوز هیچ یکی از آن عملی نشده است.

با این حال، ریاست جمهوری و ریاست اجرائی گفته‌اند، فضای دیدار اخیر غنی و عبدالله صمیمانه بوده و قرار است آن‌ها به زودی باهم روی موضوعات اختلافی‌شان دیدار کنند.

در پی تنش‌های سیاسی اخیر رییس‌جمهور و رییس اجرائی، جنرال نیکولسن، فرمانده نیروهای امریکا و ناتو در افغانستان هشدار داده که افراد دخیل در روند سیاسی این کشور، با اختلاف سیاسی‌شان دست آوردهای امنیتی را تضعیف نکنند. نیکولسن مشخصاً در این زمینه از کسی نام نبرده، اما اشاره او به تنش‌های اخیر رییس‌جمهور و رییس اجرائی بوده است. او گفته است که پیامش به تمام افراد دخیل در روند سیاسی افغانستان این است که با تنش‌های سیاسی‌شان نباید دست آوردهای بخش امنیتی تضعیف و بی‌ثبات شود. نیکولسن افزوده که نهادهای امنیتی افغانستان در ۱۰ ماه گذشته دست آوردهای خوبی داشته‌اند و این دست آوردها باید حفظ شوند.

تنش میان رییس‌جمهور غنی و رییس اجرائی پس از انتقاد تند عبدالله از اشرف غنی بالا گرفت. عبدالله گفت که در سه ماه گذشته موفق نشده با رییس‌جمهور ملاقات کند و کسی که حوصله مذاکره را ندارد، لیاقت ریاست را نیز ندارد. او با انتقاد از بعضی تقریرها افزود، باید توافق‌نامه سیاسی تشکیل حکومت وحدت ملی عملی شود. ریاست جمهوری در واکنش به آن، سخنان عبدالله را خلاف روحیه حکومت‌داری

راهاندازی برنامه «کار برای صلح» در ولایت لوگر

مقام‌های وزارت احیا و انکشاف دهات از راهاندازی برنامه کارایی تحت عنوان «کار برای صلح» در ولایت لوگر خبر داده‌اند.

وزیر احیا و انکشاف دهات، در سفری که صبح روز جمعه ۲۹ اسد در ولایت لوگر داشت، اعلام کرد که به‌زودی برنامه کارایی این وزارت تحت عنوان «کار برای صلح» در این ولایت راه‌اندازی می‌شود.

به گفته وزیر احیا و انکشاف دهات، قرار است که این برنامه در ۲۶۹ قریه ولایت لوگر به راه‌انداخته شود که با اجرای این برنامه، حدود ۲۴ هزار شهروند لوگر، مصروف کار خواهند شد.

نصیر احمد درانی، وزیر احیا و انکشاف دهات افزود که طی این برنامه، از صدها پروژه دیگر به ارزش ۱۷۴ میلیون افغانی نیز در ولایت لوگر حفظ و مراقبت می‌شود.

به گفته آقای درانی، در حال حاضر کار بازسازی ۱۶ کانال آبیاری در ولسوالی‌های محمد و پل علم ولایت لوگر جریان دارد که تا ختم این

ولسوالی‌ها، در نظر داریم تا چند پروژه سرک‌سازی دیگر را در آینده نزدیک در برخی از ولسوالی‌های ولایت لوگر عملی کنیم. هم‌چنین در ولایت‌های دیگر نیز کار پروژه‌های مختلف انکشافی ادامه دارد.

به گفته وزیر احیا و انکشاف دهات، در حال حاضر کار بیش از ۳۰۰ پروژه به ارزش ۷۸ میلیون دالر در بخش‌های گوناگون در مرکز و ولسوالی‌های ولایت لوگر ادامه دارد و اکثریت این پروژه‌ها تا آخر سال مالی جاری تکمیل می‌شوند.

بر اساس خبرنامه‌ی که وزارت احیا و انکشاف دهات در اختیار رسانه‌ها قرار داده است، آقای درانی، ولایت لوگر را در کنار ولایت‌های غزنی، زابل، پکتیکا، دایکنندی، فراه، نورستان، غور و میدان وردک از جمله ولایت‌هایی می‌خواند که طی چند سال گذشته نسبت به دیگر ولایت‌ها کمتر پروژه‌های انکشافی تطبیق شده است.

طبق اطلاعات دفتر رسانه‌ای وزارت احیا و انکشاف دهات، در حال حاضر علاوه بر ولایت لوگر، در ۱۵ ولایت دیگر کشور برنامه‌های کارایی این وزارت در زمینه‌های مختلف، جریان دارد.

۳ کیلومتر و با هزینه‌ی ۲۸ میلیون افغانی، ساخته می‌شود.

نصیر احمد درانی وزیر احیا و انکشاف دهات در سفر خود به ولایت لوگر گفت: «به‌منظور تقویت اقتصاد زراعتی لوگر و وصل ساختن قریه‌ها و مزرعه‌ها به مارکیت‌ها و مراکز

پروژه برای بیش از ۶۰ هزار نفر، زمینه موقت کاری مساعد می‌شود.

در این سفر وزیر احیا و انکشاف دهات، کار ساخت سرک خوشی - شهرک مهاجرین ولایت لوگر نیز راه‌اندازی شد. بر اساس اطلاعات دفتر مطبوعاتی ولایت لوگر، این سرک با طول